

Warszawa, dnia 10 lipca 2019 r.

Poz. 673

**OBWIESZCZENIE
MINISTRA PRZEDSIĘBIORCZOŚCI I TECHNOLOGII¹⁾**

z dnia 24 czerwca 2019 r.

w sprawie włączenia kwalifikacji rynkowej „Konstruowanie szablonów odzieżowych do produkcji przemysłowej odzieży” do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji

Na podstawie art. 25 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2018 r. poz. 2153 i 2245 oraz z 2019 r. poz. 534) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia informacje o włączeniu kwalifikacji rynkowej „Konstruowanie szablonów odzieżowych do produkcji przemysłowej odzieży” do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji.

Minister Przedsiębiorczości i Technologii: *J. Emilewicz*

¹⁾ Minister Przedsiębiorczości i Technologii kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Przedsiębiorczości i Technologii (Dz. U. poz. 93).

Załącznik do obwieszczenia Ministra Przedsiębiorczości i Technologii z dnia 24 czerwca 2019 r. (poz. 673)

INFORMACJE O WŁĄCZENIU KWALIFIKACJI RYNKOWEJ „KONSTRUOWANIE SZABLONÓW ODZIEŻOWYCH DO PRODUKCJI PRZEMYSŁOWEJ ODZIEŻY” DO ZINTEGROWANEGO SYSTEMU KWALIFIKACJI

1. Nazwa kwalifikacji rynkowej

Konstruowanie szablonów odzieżowych do produkcji przemysłowej odzieży

2. Nazwa dokumentu potwierdzającego nadanie kwalifikacji rynkowej

Certyfikat

3. Okres ważności dokumentu potwierdzającego nadanie kwalifikacji rynkowej

Bezterminowy

4. Poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji przypisany do kwalifikacji rynkowej

4 poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji

5. Efekty uczenia się wymagane dla kwalifikacji rynkowej

Syntetyczna charakterystyka efektów uczenia się

Osoba posiadająca kwalifikację samodzielnie konstruuje i modeluje szablony różnych rodzajów odzieży. Konstruuje szablony metodą tradycyjną (ręcznie na papierze lub z wykorzystaniem specjalnych kartonów). Sporządza dokumentację modelu oraz modyfikuje ją na podstawie odszytego pierwowzoru wyrobu. Stosuje wiedzę z zakresu antropometrii, materiałoznawstwa i technologii szycia pozwalającą na poprawne konstruowanie i weryfikację szablonów odzieży. Posiada rozeznanie w publikacjach branżowych i potrafi wyszukiwać i sięgać po różnorodne źródła wiedzy branżowej oraz stosować ją w trakcie wykonywania zadań zawodowych. Opisane zadania zawodowe wykonuje we współpracy z technologiem, krawcem i szwaczem, z którymi komunikuje się na każdym etapie konstruowania szablonów. Osoba posiadająca kwalifikację jest gotowa do zajmowania samodzielnego stanowiska. Przyjmuje odpowiedzialność związaną ze skutkami prowadzonej działalności.

Zestaw 1. Przygotowanie do wykonania szablonów do produkcji przemysłowej odzieży	
Poszczególne efekty uczenia się	Kryteria weryfikacji ich osiągnięcia
Charakteryzuje zasady BHP obowiązujące na stanowisku pracy	<ul style="list-style-type: none"> – omawia zasady organizacji stanowisk pracy zgodnie z przepisami BHP, wymaganiami ergonomii, ochrony przeciwpożarowej i ochrony środowiska, – omawia zasady bezpiecznej eksploatacji maszyn, urządzeń i akcesoriów, – omawia zasady używania środków ochrony indywidualnej i zbiorowej, – omawia zasady pierwszej pomocy poszkodowanym w wypadkach przy pracy oraz w stanach zagrożenia zdrowia i życia.
Posługuje się tabelami rozmiarowymi	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje źródła tabel odzieżowych, – odczytuje z tabel wartości poszczególnych wymiarów, – objaśnia znaczenie tabel odzieżowych w procesie konstrukcji odzieży.
Pobiera miarę z modelu wzorcowego	<ul style="list-style-type: none"> – wykonuje pomiary antropometryczne modelu wzorcowego niezbędne do wykonania danego wzoru odzieży, – dostosowuje system konstrukcji do wzoru odzieży.

Zestaw 2. Konstruowanie form i szablonów do produkcji przemysłowej odzieży	
Poszczególne efekty uczenia się	Kryteria weryfikacji ich osiągnięcia
Tworzy konstrukcję podstawową różnych asortymentów odzieży	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje źródła opisów wykonania konstrukcji różnych asortymentów, – korzysta z opisów konstrukcji zamieszczanych w źródłach, – ocenia możliwość wykonania konstrukcji na podstawie przedstawionego źródła, – wykreśla na papierze siatki konstrukcyjne, a na nich formy konstruowanego modelu odzieży, – przekształca formy w szablony (dodaje zapasy na szwy i obłożenia według sugestii technologa).
Sprawdza poprawność układalności konstrukcji na modelu wzorcowym	<ul style="list-style-type: none"> – wykrawa elementy odzieży z płaskiego materiału włókienniczego wzdłuż linii konturowych szablonów, – łączy wykroje szwami, zszywa zaszewki, podwija krawędzie dolne (bez wstawiania klejonek, suwaków, guzików, dziurek, bez naszywania kieszeni nakładanych i elementów ozdobnych), stosując podstawowe maszyny szyjące (stębnówka, maszyna ściegu łańcuszkowego, overlock), – odprasowuje wyrób, – ocenia ułożenie prototypu na modelu, – konsultuje z technologiem możliwości techniczne uszycia wyrobu, – nanosi poprawki na prototyp i na szablony, – powtarza proces cyklu przymiarek i poprawek, aż do uzyskania wyrobu o dobrej układalności na modelu.

Zestaw 3. Dostosowywanie szablonów do wdrożenia w procesie przemysłowym	
Poszczególne efekty uczenia się	Kryteria weryfikacji ich osiągnięcia
Przekształca formy na szablony	<ul style="list-style-type: none"> – stopniuje szablony, – dodaje oznaczenia umożliwiające odszycie odzieży (nacinki, miejsca złożenia, nitki proste, miejsca podklejenia wkładami itp.), – opisuje szablony, – uzasadnia możliwość wyprodukowania wyrobu według przygotowanych szablonów.

Zestaw 4. Wdrażanie szablonów w procesie przemysłowym	
Poszczególne efekty uczenia się	Kryteria weryfikacji ich osiągnięcia
Opisuje sposób wykonania modelu	<ul style="list-style-type: none"> – sporządza dokumentację techniczno-technologiczną, na podstawie której możliwe jest odszycie wyrobu bez udziału konstruktora, – wprowadza korekty do dokumentacji na podstawie odszytego z szablonów pierwowzoru, – doprecyzowuje szczegóły dotyczące wykonania odzieży.
Nadzoruje prace krawca wzorcowego lub szwaczy	<ul style="list-style-type: none"> – konsultuje i koryguje pracę krawca wzorcowego lub szwaczy odszywających przygotowany model odzieży, – udziela bieżących wskazówek krawcowi wzorcowemu lub szwaczom, aby realizacja szycia była zgodna z koncepcją wyrobu.

6. Wymagania dotyczące walidacji i podmiotów przeprowadzających walidację

<p>Metody stosowane w walidacji</p> <p>Weryfikacja składa się z dwóch etapów: egzaminu teoretycznego (test) i egzaminu praktycznego (symulacja – wykonanie czynności wskazanych w efektach uczenia się i kryteriach weryfikacji).</p>

Egzamin teoretyczny obejmuje weryfikację następujących efektów uczenia się zawartych w zestawie 1: „Charakteryzuje zasady BHP obowiązujące na stanowisku pracy”, „Posługuje się tabelami rozmiarowymi”.

W części teoretycznej dopuszcza się zastosowanie metody analizy dowodów przy weryfikacji następujących efektów uczenia się:

- „Charakteryzuje zasady BHP obowiązujące na stanowisku pracy”. Dowodem jest dokument potwierdzający efekty uczenia się związane z zasadami BHP obowiązującymi na stanowisku pracy,
- „Posługuje się tabelami rozmiarowymi”. Dowodem jest dokument potwierdzający efekty uczenia się związane z zasadami posługiwania się tabelami rozmiarowymi (np. certyfikat potwierdzający posiadanie innej kwalifikacji z obszaru produkcji odzieży – „Konstrukcja odzieży w systemach CAD/CAM dla celów produkcji przemysłowej”, która zawiera taki sam efekt uczenia się, tj. „Posługuje się tabelami rozmiarowymi”).

Warunkiem przystąpienia do egzaminu praktycznego jest zaliczenie etapu teoretycznego.

Część praktyczna obejmuje weryfikację efektu uczenia się zawartego w: zestawie 1 „Pobiera miarę z modelu wzorcowego” oraz efektów uczenia się wskazanych w zestawach 2–4.

W części praktycznej stosuje się metodę obserwacji w warunkach symulowanych. Osoba przystępująca do walidacji losuje projekt z puli projektów przedstawionych przez komisję, na podstawie którego wykonuje czynności wskazane w efektach uczenia się i kryteriach weryfikacji z wykorzystaniem manekina pełniącego rolę modelu wzorcowego.

Zasoby kadrowe – kompetencje osób przeprowadzających walidację

Weryfikację efektów uczenia się prowadzi komisja walidacyjna, w której skład wchodzi minimum 2 osoby, w tym przewodniczący komisji i członek komisji – asesor.

Przewodniczący komisji musi spełniać następujące warunki:

- brał udział – jako egzaminator lub członek komisji – w minimum 3 egzaminach dotyczących zagadnień związanych z odzieżownictwem lub przygotowywał zadania egzaminacyjne z rozwiązaniami na potrzeby minimum 3 takich egzaminów, w okresie 3 lat przed powołaniem na członka komisji weryfikującej,
- posiada dyplom ukończenia studiów wyższych z tytułem inżyniera lub inżyniera magistra lub studiów podyplomowych; w czasie tych studiów brał udział w zajęciach dydaktycznych poświęconych konstrukcji i modelowaniu odzieży, co jest poświadczone w indeksie lub suplemencie do dyplomu zaliczeniem przedmiotów zawierających w nazwie słowa kluczowe: „konstrukcja” i/lub „modelowanie” oraz „odzieży” lub „ubioru” (np. „konstrukcja i modelowanie odzieży”) lub
- posiada tytuł technika technologii odzieży lub technika przemysłu mody, lub
- posiada tytuł mistrza w zawodzie krawiec, lub
- legitymuje się certyfikatem potwierdzającym posiadanie kwalifikacji „konstruowanie szablonów odzieżowych do produkcji przemysłowej”.

Członek komisji – asesor musi spełniać następujące warunki:

- posiada minimum trzyletnie doświadczenie zawodowe (poświadczone umowami o pracę) w prowadzeniu zajęć dydaktycznych dotyczących konstrukcji odzieży. W przypadku wykonywania tych zadań w ramach umów cywilnoprawnych należy udokumentować 500 dni w okresie 3 lat poprzedzających powołanie na członka komisji,
- brał udział – jako egzaminator lub członek komisji – w minimum 5 egzaminach dotyczących konstrukcji odzieży lub przygotowywał zadania egzaminacyjne z rozwiązaniami na potrzeby minimum 5 takich egzaminów, w okresie 3 lat przed powołaniem na członka komisji weryfikującej,
- posiada minimum czteroletnie sumaryczne doświadczenie zawodowe na stanowisku konstruktor odzieży lub minimum przez 4 lata wykonywał usługowe konstruowanie szablonów odzieży w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej lub/i w ramach wykonywania umów cywilnoprawnych,
- posiada dyplom ukończenia studiów wyższych z tytułem inżyniera lub inżyniera magistra lub studiów podyplomowych; w czasie tych studiów brał udział w zajęciach dydaktycznych poświęconych konstrukcji i modelowaniu odzieży, co jest poświadczone w indeksie lub suplemencie do dyplomu zaliczeniem przedmiotów zawierających w nazwie słowa kluczowe: „konstrukcja” i/lub „modelowanie” oraz „odzieży” lub „ubioru” (np. „konstrukcja i modelowanie odzieży”) lub
- legitymuje się certyfikatem potwierdzającym posiadanie kwalifikacji „konstruowanie szablonów odzieżowych do produkcji przemysłowej”.

Sposób organizacji walidacji oraz warunki organizacyjne i materialne niezbędne do prawidłowego prowadzenia walidacji
Instytucja prowadząca walidację w części teoretycznej musi zapewnić dostęp do minimum 5 typów tabel rozmiarowych.

Instytucja prowadząca walidację w części praktycznej musi zapewnić:

- 1) 1 manekin krawiecki damski i 1 manekin krawiecki męski:
 - rozmiary manekina muszą go kwalifikować do typu sylwetki B (wg typologii sylwetek opisanej w polskich publikacjach branżowych),

- manekin musi być zbudowany z gorsu, fragmentu szyi (bez głowy), ramion i ud stanowiących całość fabryczną z gorsem,
 - ramiona mogą być dokręcone (manekiny plastikowe) lub tekstylne doszyte (manekiny piankowe); manekin musi być ubrany w jednolity pokrowiec lub ubranie z dopasowanej dzianiny, aby umożliwić wbijanie szpilek w powierzchnię manekina,
 - manekin musi być ustawiony w sposób stabilny na stojaku, na wysokości mierzonej od talii do ziemi: 108 cm dla kobiet (wzrost 172 cm) i 110 cm dla mężczyzn (wzrost 176 cm);
- 2) pulę min. 20 projektów (rysunki modelowe na sylwetce w proporcji 1:8 na A3, wykonane czarną linią, przedstawiające przód i tył ubrania oraz elementy tych ubrań, z krótkim opisem precyzującym szczegóły projektu); pula zawiera 20 występujących na współczesnym rynku polskim (oferty sklepów zaliczanych do sieciowych) modeli ubrań damskich i męskich:
- ubrania damskie: spodnie garniturowe, jeansy damskie, spodnie biodrówki, bluzka koszulowa, bluza sportowa dopasowana z cięciem francuskim z dzianiny, spódnica podstawowa na podszewce, spódnica ołówkowa na podszewce z obniżoną talią, spódnica z karczkiem i kontrafałdą, spódnica syrena z podszewką, sukienka podstawowa bez rękawów na podszewce z tkaniny, sukienka podstawowa z dzianiny z zaszewką w cięciu, sukienka rozkloszowana z dzianiny z krótkim rękawem, koszulka podstawowa z dzianiny z krótkim rękawem, koszulka półluźna bez rękawów z dekoltem „woda”,
 - ubrania męskie: spodnie garniturowe, spodnie miejskie bojówki, jeansy, koszula klasyczna z karczkiem, bluza sportowa z rękawem raglanowym, podkoszulka męska z dzianiny dopasowana z długim rękawem,
 - w każdym projekcie musi wystąpić minimum jeden element z listy: kołnierz do bluzki wykładany, kołnierz na stójce, rękaw dopasowany z główką, cięcie francuskie, cięcie angielskie, stójka, kaptur, pasek prosty zapinany na guzik, pasek profilowany, talia wykończona odszyciem, kieszenie nakładane: mieszkowa, kangurza, koszulowa, kieszenie cięte: z jedną wypustką, z dwiema wypustkami zapinana na guzik lub z klapką, kieszenie biodrowe: typu „jeansowa” z zegarówką, klinowa biodrowa przednia, kieszeń w szwie bocznym, zamek kryty, zamek asymetryczny z listwą podkładową i odszyciem, zamek ozdobny wszyty w sposób widoczny, dekolot klinowy, dekolot łódka, dekolot z leżką zapinany na guzik, rękawy: z zakładkami na główce, poszerzony ujęty w mankiet, rozporek dolny z doszytą podszewką w spódnicy/sukni lub z podszewką puszczoną luźno w spódnicy/sukni, godet, patka, pagon, klapka, szlufki, rozporek do rękawa koszuli klasyczny lub wykończony lamówką, ściągacz z dzianiny, lamówka, listwa zapięcia koszuli kryta, listwa zapięcia koszuli prosta, zapięcie polo z kołnierzykiem;
- 3) pulę 5 różnie wyposażonych szwalni, pod względem posiadania maszyn, urządzeń i akcesoriów;
- 4) stół krojczy, stebnowkę płaską, overlock czteronitkowy z możliwością użycia jako trzynitkowego, dziurkarkę odzieżową lub maszynę do szycia zapewniającą obszycie dziurki bieliznianej;
- 5) narzędzia i akcesoria: nożyce krawieckie, nożyczki precyzyjne, obcinaczki, igły ręczne (karnet), igły maszynowe, zestaw agrafek, kredy krawieckie znikające lub mydełko krawieckie, kredę krawiecką białą na rolce, tekturę, arkusze białego papieru A0 i A4, kalkę maszynową, nacinak, czarny cienkopis, ołówek, gumkę, linijkę 60 cm, krzywki krawieckie, cyrkiel, kalkulator, radełko, miarę krawiecką, żelazko przemysłowe ze stacją parową, zaparzaczkę, spryskiwacz z wodą, szpilki długie, prujkę;
- 6) materiały do wykonania prototypu: nici, gumy, klejonki, dzianiny, tkaniny zastępcze, surówkę bawełnianą, guziki, napy, zamki, gotowe taśmy i lamówki;
- 7) dostęp do książek, skryptów, podręczników, publikacji branżowych polsko- i obcojęzycznych zawierających opis wykonania konstrukcji; zbiór ww. materiałów w ośrodku egzaminacyjnym musi zawierać opis konstrukcji podstawowej oraz modelowania każdego modelu zawartego w puli projektów egzaminacyjnych;
- 8) komputer z dostępem do internetu i możliwością drukowania;
- 9) symulowanego technologa;
- 10) symulowanego pracownika odszywającego.

Instytucja prowadząca walidację musi zapewnić każdej osobie przystępującej do walidacji jeden komplet wyżej wymienionych przedmiotów.

W trakcie egzaminu praktycznego musi również zapewnić każdej walidowanej osobie dostęp do skryptu zawierającego przepisy BHP zawodów branży odzieżowej.

Etapy identyfikowania i dokumentowania

Instytucja prowadząca walidację ma obowiązek zapewnić wsparcie doradcy walidacyjnego w zakresie identyfikowania i dokumentowania posiadania efektów uczenia się wskazanych dla kwalifikacji.

Doradca walidacyjny:

- posiada udokumentowane doświadczenie w obszarze produkcji odzieży,
- posiada udokumentowane wykształcenie lub minimum trzyletnie doświadczenie doradcze w zakresie zawodowym i personalnym, w obszarze związanym z przemysłem mody,
- posługuje się metodami identyfikowania efektów uczenia się,
- posiada dostęp do informacji odnośnie do treści dokumentów, które są podstawą kształcenia i walidowania w obszarze wytwarzania i produkcji odzieży (tj.: podstawy programowe dla krawcy i technika przemysłu mody, standardy egzaminacyjne obowiązujące w rzemiośle dla zawodu „krawiec” na poziomie czeladnika i mistrza, standardy kompetencji zawodowych związanych z odzieżownictwem i branżami pokrewnymi opisane w obowiązujących rejestrach, aktualne przewodniki po zawodach oraz aktualne karty charakterystyk zagrożeń zawodowych),
- zna treść kwalifikacji z obszaru wytwarzania i produkcji odzieży funkcjonujących w Zintegrowanym Rejestrze Kwalifikacji i potrafi wskazywać różnice między nimi.

Nie określa się wymagań w zakresie metod identyfikowania i dokumentowania efektów uczenia się.

Instytucja prowadząca walidację ma obowiązek zapewnić miejsce do pracy doradcy z kandydatem.

7. Termin dokonywania przeglądu kwalifikacji

Nie rzadziej niż raz na 10 lat.